

бѣхж коткитѣ, кучетата и малкитѣ дѣчица на сестричето му Здравка, че имахж такѣвъ прочуть докторъ!

Сутрина, щомъ стане отъ леглото, облича докторското палто, туря капелата и очилата и като си окачи чантата съ лѣковетѣ, трѣгва отъ стая въ стая да помага на болнитѣ. Да го видите въ това врѣме отъ негдѣ, какъ той гордо, гордо пристѣпва, като се подпира на бастуня си и гледа прѣзь очилата, ще си помислите, че е нѣкой старъ докторъ. И наистена, той до сега бѣше излѣкувалъ двѣтъ дѣца на сестричето си. Това не бѣше малко.

Единъ день, той дочува, че нѣкой плаче въ стаята и блѣска вратата. Тосъ-часъ той взе чантата съ лѣковетѣ, които не бѣхж нищо друго, освѣнъ хлѣбъ, соль и червенъ пиперь. Слѣдъ това той отиде въ стаята, но що да види! Горката котка, болна на умирање се хвърля върху му да му проси помощъ. Той разбра изведнѣжж какѣвъ лѣкъ трѣбва да ѝ се даде. Отваря чантата, изважда единъ коматъ хлѣбъ и го подава на болната. Очитѣ на болната свѣтнѣхж. Не се минж много врѣме и тя прѣстанж вече да плаче. И тукъ той пакъ сполучи.

